

Ζ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ **ΚΔ΄(24η) ΚΥΡΙΑΚΗ** **ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ**

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Έπιμελήτης ύλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
ΤΘ 60060, ΤΚ 57001 ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Τηλ. 462 744 Fax: 463-455

7 Νοεμβρίου 2021

Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ΄ αἰών)
Λαζάρου ὀσίου τοῦ ἐν Γαλιλαίᾳ ὄρει (+1053)

Ἦχος γ΄ Ἑωθινόν 8΄

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ: Ἐφεσ. 2,14-22

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΛΟΥΚΑ

Ἡ ἀνάστασις τῆς κόρης τοῦ Ἰαεῖρου

Λουκ. 8,41-56

*** * ***

ΕΝΑΤΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 20, 19-31.

Ἡ «Κυριακή» ἡμέρα

ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ

ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΑΓΜΕΝΟΥΣ

ΣΤΟ ΑΝΩΓΕΙΟ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ

Τούς χαρίζει τήν ειρήνην καί τό ἅγιο Πνεῦμα του καί τούς ἀποστέλλει στόν κόσμον δίδοντάς τους τήν ἐξουσία νά συγχωροῦν τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Ἀναστάς Κύριος, μέ δύο ἐμφανίσεις του στούς Μαθητές Του α) τό βράδυ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀπουσιάζοντος τοῦ Θωμᾶ καί β) μετά ὀκτώ ἡμέρες παρόντος τοῦ Θωμᾶ, καθιερώνει τήν Πρώτη ἡμέρα ὡς ἡμέρα δική Του, τήν «Κυριακή» ἡμέρα.

Τήν ἐσπερινή συνάντηση τοῦ Ἰησοῦ μέ τούς Μαθητές Του περιγράφουν καί οἱ Εὐαγγελιστές Μᾶρκος 16,14-18, Λουκᾶς 24,35-49, καί Ἰωάννης 20,19-24.

¹⁹ **Ο**ὔσης ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκείνη, τῆ μιᾶ τῶν Σαββάτων

Τήν ἴδια ἐκείνη ἡμέρα, δηλαδή τήν πρώτη μέρα μετά τό Σάββατο, ὅταν βράδιασε

καί τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταί συνηγμένοι διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων,

κι ἐνῶ οἱ μαθητές ἦταν συγκεντρωμένοι κάπου μέ κλειστές τίς πόρτες, ἐπειδή φοβοῦνταν τούς Ἰουδαίους, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καί ἔστη εἰς τό μέσον καί λέγει αὐτοῖς· *Εἰρήνη ὑμῖν.*

ἦρθε ὁ Ἰησοῦς, στάθηκε στή μέση καί
τούς λέει:

- Εἰρήνη σ' ἐσᾶς.

20 **Καί τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς
τάς χεῖρας καί τήν πλευράν αὐτοῦ.**

Κι ὅταν τό εἶπε αὐτό, τούς ἔδειξε τά
χέρια καί τήν πλευρά του.

**Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταί
ιδόντες τόν Κύριον.**

Οἱ μαθητές χάρηκαν πού εἶδαν τόν
Κύριο.

21 **Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν·**

- Εἰρήνη ὑμῖν.

Ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε πάλι:

- Εἰρήνη σ' ἐσᾶς.

**Καθώς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ,
καὶ γὼ πέμπω ὑμᾶς.**

Ὅπως ὁ Πατέρας ἔστειλε ἐμένα, ἔτσι
στέλνω κι ἐγὼ ἐσᾶς.

22 **Καί τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε
καί λέγει αὐτοῖς·**

Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον·

Ἐπειτα ἀπό τά λόγια αὐτά, φύσηξε
στά πρόσωπά τους καί τούς λέει:

- Λάβετε Ἅγιο Πνεῦμα.

23 **ἄν τινων ἀφήτε τάς ἁμαρτίας,
ἀφίενται αὐτοῖς·**

ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Σέ ὅποιους συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες,
θά τούς εἶναι συγχωρημένες, σέ

ὅποιους τίς κρατήσετε ἀσυγχώρητες,
θά μείνουν ἀσυγχώρητες.

Θωμᾶς δέ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα,
ὁ λεγόμενος Δίδυμος,

Ὁ Θωμᾶς ὅμως, ἓνας ἀπό τούς δώδεκα
μαθητές, πού λεγόταν Δίδυμος,
οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἤλθεν ὁ Ἰησοῦς.
δέν ἦταν μαζί τους, ὅταν ἦρθε ὁ
Ἰησοῦς.

Ελεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί·
- Ἐωράκαμεν τόν Κύριον.

Τοῦ ἔλεγαν λοιπόν οἱ ἄλλοι μαθητές·
- Εἶδαμε τόν Κύριο μέ τά μάτια μας.

Ὁ δέ εἶπεν αὐτοῖς·

Αὐτός ὅμως τούς εἶπε·

- Ἐάν μή ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ
τόν τύπον τῶν ἥλων

Ἐγώ ἂν δέν δῶ στά χέρια του τά ση-
μάδια ἀπό τά καρφιά,

καί βάλω τόν δάκτυλόν μου

εἰς τόν τύπον τῶν ἥλων

καί δέ βάλω τό δάχτυλό μου στά ση-
μάδια ἀπό τά καρφιά,

καί βάλω τήν χειρά μου

εἰς τήν πλευράν αὐτοῦ,

οὐ μή πιστεύσω.

καί δέ βάλω τό χέρι μου στή λογχι-
σμένη πλευρά του, δέν θά πιστέψω.

Καί μεθ' ἡμέρας ὀκτώ

πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταί αὐτοῦ
καί Θωμᾶς μετ' αὐτῶν.

Ὅκτώ ἡμέρες ἀργότερα οἱ μαθητές
ἦταν πάλι μέσα στό σπίτι, μαζί τους
κι ὁ Θωμᾶς.

Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων
καί ἔστη εἰς τό μέσον καί εἶπεν·
- Εἰρήνη ὑμῖν.

Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν
κλειστές, στάθηκε στή μέση καί εἶπε:
- Εἰρήνη σ' ἐσᾶς.

²⁷ **Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ:**

Ἐπειτα λέει στό Θωμᾶ:

- Φέρε τόν δάχτυλόν σου ὧδε
καί ἴδε τάς χεῖράς μου
- Φέρε ἐσύ τό δάχτυλό σου ἐδῶ καί δές
τά χέρια μου,

καί φέρε τήν χεῖρά σου
καί βάλε εἰς τήν πλευράν μου
καί φέρε τό χέρι σου καί βάλ' το στήν
πλευρά μου.

καί μή γίνου ἄπιστος, ἀλλά πιστός.

Καί μήν ἀμφιβάλλεις, ἀλλά πίστευε.

²⁸ **Καί ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς**

καί εἶπεν αὐτῷ·

- Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου.

Ὁ Θωμᾶς τοῦ ἀποκρίθηκε:

Ἐσύ εἶσαι ὁ Κυριός μου καί ὁ Θεός
μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

Τοῦ λέει τότε ὁ Ἰησοῦς·

-Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας·
μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες
καί πιστεύσαντες.

Πείστηκες, ἐπειδὴ μέ εἶδες μέ τά μά-
τια σου. Μακάριοι ἐκεῖνοι πού χωρίς
νά μέ ἔχουν ἰδεῖ πιστεύουν.

30 **Π**ολλά μὲν οὖν καί ἄλλα σημεῖα
ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς

ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

Ὅ Ἰησοῦς ἔκανε βέβαια καί πολλά
ἄλλα θαύματα μπροστά στούς μαθη-
τές του,

ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα

ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

πού δέν εἶναι γραμμένα σ' αὐτό ἐδῶ τό
βιβλίο.

31 Ταῦτα δέ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε
ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστός

ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ

Αὐτά ὅμως γράφτηκαν γιά νά πιστέ-
ψετε πώς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ
Υἱός τοῦ Θεοῦ,

καί ἵνα πιστεύοντες

ζωήν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

καί πιστεύοντας νά ἔχετε δι' Αὐτοῦ
τή ζωή.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ὦδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τό στόμα μου
καί πληρωθήσεται Πνεύματος·
καί λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί·
καί ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων·
καί ἄσω γηθόμενος ταύτης τήν Εἴσοδον.

Ὦδὴ γ΄.

Τούς Σούς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καί ἄφθονος Πηγῆ,
θίασον συγκροτήσαντας
πνευματικόν στερέωσον
καί τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ Σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὦδὴ δ΄.

Τήν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως
Σοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ Προφήτης Ἀββακούμ
κατανοῶν ἐκραύγαζε·
Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὦδὴ ε΄.

Ἐξέστη τά σύμπαντα
ἐπί τῇ θείᾳ δόξῃ Σου,
Σύ γάρ, Ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ τόν ἐπί πάντων Θεόν
καί τέτοκας ἄχρονον Υἱόν
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι Σε
σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὦδὴ στ΄.

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον
τελοῦντες ἑορτήν οἱ θεόφρονες
τῆς Θεομήτορος
δεῦτε τάς χειράς κροτήσωμεν
τόν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

ᾠδή ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν
τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες
παρά τόν Κτίσαντα,
ἀλλά πυρός ἀπειλήν
ἀνδρείως πατήσαντες
χαίροντες ἔψαλλον.
Ὑπερύμνητε,
ὁ τῶν πατέρων Κύριος
καί Θεός εὐλογητός εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

ᾠδή η΄.

Παιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ
ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο
τότε μέν τυπούμενος,
νῦν δέ ἐνεργούμενος·
τήν οἰκουμένην ἅπασαν
ἀγείρει ψάλλουσιν·
Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τά ἔργα,
καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τήν Θεοτόκον
καί Μητέρα τοῦ φωτός

ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

1.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον
καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου
ἐπί τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ
καί ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν,
τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνωμεν.

2.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοὺ γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ ...

3.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός
καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ
καί τό ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεάν καί γενεάν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ ...

4.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

5.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπό θρόνων
καί ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·
καί πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

6.

Αντελάβετο Ἰσραὴλ παιδός αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους,
καθώς ἐλάλησεν
πρός τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Ὡδή 9'.

Απας γηγενής
σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος.
Πανηγυριζέτω δέ
αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα
τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος
καί βοάτω, χαίροις παμμακάριστε
Θεοτόκε, Ἀγνή, Ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλᾶριον 9'

Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα,
τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες,
τοὺς ἀποστόλους ἐπλησας
Πνεύματος παναγίου

εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας·
 οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν
 τὰς ἀμαρτίας εἴρηκας·
 καὶ ὀκτώ μεθ' ἡμέρας
 τὴν Σὴν πλευράν
 τῷ Θωμᾶ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας.
 Μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος
 καὶ Θεός Σὺ ὑπάρχεις.

Ἦχος 6'

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Εκ μητρικῆς ἠγίασε,
 σὲ νηδύος ὁ Πλάστης,
 καὶ Πνεύματος εἰργάσατο,
 σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου·
 ὅθεν φωστὴρ ἀνεδείχθης,
 Μοναζόντων θεόφρον,
 ἐκ σκότους παραπτώσεων,
 ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος τῶν τοῦ Θεοῦ,
 ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων,
 Χριστῷ Ὄν καθικέτευε,
 τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον ὁμοιον

Ορος ποτὲ ἐώρακεν,
 ὁ Προφῆτης σε Κόρη,
 ἐξ οὗ βροτείων ἀνευθεν,
 χειρῶν λίθος ἐτμήθη,
 καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων,
 καὶ δαιμόνων τὰς στήλας,
 ἐλέπτυνε Θεόνυμφε·

Ὅν δυσώπει συντριῖψαι, τὰ ἐμπαθῆ,
 τοῦ νοός μου εἶδωλα καὶ τὴν Τούτου,
 εἰκόνα ἀνεγεῖραί μου,
 νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Δοξαστικόν θ'

Ἦχος πλ. α'

Ως ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
 οὔσης ὀψίας Σαββάτων,
 ἐφίστασαι τοῖς φίλοις, Χριστέ,
 καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς,
 τῇ κεκλεισμένη εἰσόδῳ τῶν θυρῶν,
 τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν·
 ἀλλ' ἔπλησας χαρᾶς τοὺς μαθητάς
 καὶ Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς.
 Καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν
 καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες
 τῷ τῆς ἀπιστίας
 καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι.
 Διό παράσχου καὶ ἡμῖν γινῶσιν ἀληθῆ
 καὶ ἄφεσιν πταισμάτων,
 εὐσπλαγγχε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'

Εὐφραινέσθω τά οὐράνια!
 Ἀγαλλιᾶσθω τά ἐπίγεια!
 Ὅτι ἐποίησε κράτος
 ἐν βραχίονι Αὐτοῦ ὁ Κύριος,

ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον,
 πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,
 ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς
 καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς,
 ἐν ὀχετοῖς δακρῶν τὸν στῦλον
 κατέβρεχες,
 καὶ τοῖς ἐκ βάθων στεναγμοῖς,
 εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας,
 καὶ γέγονας ποιμὴν,
 τοῖς προσιούσι νέμων συγχώρησιν,
 Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε,
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ...

Κοντάκιον τῆς περιόδου:

τὸ προεόρτιο τῶν Εἰσοδίων

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος,

Ἡ πολυτίμητος
 παστὰς καὶ Παρθένος,

Τὸ ἱερόν θησαύρισμα
 τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,

Σήμερον εἰσάγεται
 ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου

Τήν χάριν συνεισάγουσα
 τήν ἐν Πνεύματι θείῳ·
Ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ·
Αὕτη ὑπάρχει σκηνή Ἐπουράνιος.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΤΗΣ ΚΔ' (24^{ης}) ΚΥΡΙΑΚΗΣ
 Ἐφ. 2,14-22

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁ πραγματικός κόσμος πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνει τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, εἶναι διχασμένος σέ δύο ἐχθρικά καί ἀντιμαχόμενα μέρη. Τό ἓνα εἶναι ὁ Ἰουδαϊσμός, πού πιστεύει στόν ἓνα καί μοναδικό ἀληθινό Θεό καί τό ἄλλο τά «Ἐθνη», «οἱ Ἕλληνες», οἱ πολυθεϊστές εἰδωλολάτρες, πού λατρεύουν τά ἄψυχα εἰδωλα.

Οἱ Ἰουδαῖοι εἶναι ὁ διαλεγμένος καί καλεσμένος ἀπό τό Θεό λαός, ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Ἀβράμ, τό 2000-1800 περίπου πρό Χριστοῦ, ἀνάμεσ' ἀπ' ὅλα τά ἔθνη τῆς γῆς, νά γίνη ὁ περιούσιος λαός τοῦ Θεοῦ, ἔθνος τό ἅγιον, βασιλική ἱερατεία, ἀγαπημένη σύζυγος καί τέκνα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός τούς ἀπεκάλυψε τόν Ἐαυτό Του καί τό θέλημά Του, μέ

σκοπό νά ἀποτελέσουν τό προζύμι γιά νά ζυμώσουν ὀλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα μέ τήν πίστη καί νά τήν μεταβάλουν σέ ἕνα Ἄρτο, μιά οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ. Ἔχουν τή σφραγίδα τῆς περιτομῆς στό σῶμα τους, σημάδι τῆς διαθήκης – συμφωνίας πού ἔχει κάμει ὁ Θεός μαζί τους. Οἱ ὄροι αὐτῆς τῆς συμφωνίας εἶναι οἱ ἐντολές τοῦ Νόμου Του, πού ὑποσχέθηκαν νά τόν τηροῦν στή ζωή τους καί ζοῦν μέσα στο φῶς τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ.

Τό ἄλλο μέρος εἶναι τά «Ἑθνη», οἱ «Ἕλληνες», τά ἄλλα ἔθνη τοῦ κόσμου, πού λατρεύουν τά εἰδῶλα καί ζοῦνε μέσα στό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας τῆς πολυθεΐας καί μέσα στήν ἀκαθαρσία τῆς ἀνηθικότητος. Εἶναι οἱ «μακράν» τοῦ Θεοῦ, οἱ εἰδωλολάτρεις, καθῶς τά ὀνόματα «Ἕλληνας» καί «εἰδωλολάτρης» ἦταν ταυτόσημα ἐκείνη τήν ἐποχή.

Τό χάσμα πού χωρίζει τούς δύο κόσμους εἶναι μέγα. Ἀπό τή μιά εἶναι οἱ Ἰουδαῖοι πού θεωροῦν τούς ἑαυτούς τους «καθαρούς», πού δυσκολεύονται ὅμως νά κατανοήσουν καί νά ἐκτελέσουν τήν ἀποστολή πού τούς ἔχει ἀναθέσει ὁ Θεός, νά μεταδώσουν σέ ὅλα τά ἔθνη τήν πίστη στόν ἕνα Θεό, ὥστε νά τά προσελκύσουν στή θεογνωσία καί νά

ἀποτελέσουν μαζί τους ἕναν ἑνιαῖο κόσμο, μιά κοινωνία, ἕνα λαό τοῦ Θεοῦ μιά ποιμένη μέ ἕνα Ποιμένα, τόν Θεό.

Ἀπό τήν ἄλλη οἱ εἰδωλολάτρες, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ἀκάθαρτοι, ἔχουν θεοποιήσει τήν ὕλη καί φθείρονται μέσα στό σκοτάδι τῆς πλάνης καί τό βόρβορο τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, γιατί ἀκολουθοῦν τίς φυσικές ἐπιλογές, πού τούς ὑπαγορεύουν ἡ λογική τους ἀπό τή μιά καί οἱ ἐπιθυμίες τους ἀπό τήν ἄλλη.

Μερικές ἀκτῖνες σοφίας καί ἀνθρωπιᾶς πού φαίνονταν μέσα στόν ἑλληνικό κόσμο καί προσπαθοῦσαν νά ἐκφράσουν μιά οὐσιαστικώτερη ἀναζήτηση τοῦ ἀνθρώπου, καθῶς καί οἱ φωνές τῶν προφήτῶν πού ἀκούονταν μέσα στό λαό τοῦ Θεοῦ, δέν ἄλλαζαν τήν κατάσταση.

Πρός αὐτόν τόν διχασμένο κόσμο ἀπηύθυναν τό κήρυγμά τους οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ καί καλοῦσαν τούς δύο κόσμους νά ἐνωθοῦν στό ἕνα σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία, νά εἰρηνεύσουν καί νά γίνουν ναός καί κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ.

Ἡ σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος πάνω στόν ὁποῖο στηρίζεται τό οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλη-

σίας. Ὁ Χριστός σταυρώθηκε γιά νά
 λυτρώση καί νά ἐνώση ὅλους τούς
 ἀνθρώπους στό σῶμα Του, νά τούς
 κάμη τέκνα τοῦ Θεοῦ καί ἀδελφούς
 μεταξύ τους, ἓνα σῶμα, ἓνα Λαό, Λαό
 τοῦ Θεοῦ, ἓνα Ναό τῆς Ἁγίας Τριάδος.
 Στήν πρός Ρωμαίους ἐπιστολή του ὁ
 Ἀπόστολος Παῦλος δείχνει καθαρά πόσο
 εἶχαν ἀνάγκη καί οἱ μὲν καί οἱ δέ ἀπό
 τή λύτρωση τοῦ Χριστοῦ. Στήν Πρός
 Ἐφεσίους τονίζει τόν κοινωνικό, τόν Ἐκ-
 κλησιαστικό χαρακτήρα αὐτῆς τῆς ἐνώ-
 σεως.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ψαλμός 28.

Κύριος ἰσχύν τῷ λαῷ Αὐτοῦ δώσει.

11

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοί Θεοῦ.

1

ΓΒ' Ἐπιστολῆς Παύλου

τό ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί,

14 Χριστός ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν,

ὁ ποιήσας τά ἀμφότερα ἐν

Ὁ Χριστός εἶναι ἡ εἰρήνη μας, πού

ἔκανε τά δύο μέρη, δηλ. τούς

εἰδωλολάτρεις καί τούς Ἰουδαίους ἓνα.

15 καί τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας,

τήν ἔχθραν,

ἐν τῇ σαρκί αὐτοῦ

Τούς ἔκανε χριστιανούς, μιά
Ἐκκλησία καί μέ τό σταυρικό Του
θάνατο γκρέμισε καί κατέλυσε τό
μεσότοιχο τοῦ φράχτη πού τούς
χώριζε καί δημιουργοῦσε ἔχθρα
ἀνάμεσά τους,

τόν νόμον τῶν ἐντολῶν

ἐν δόγμασι καταργήσας,

δηλ. τόν ἰουδαϊκό Νόμο μέ τίς
αὐθεντικές προσταγές, "τά δόγματα"
τῶν ἐντολῶν,

ἵνα τούς δύο κτίση ἐν ἑαυτῷ

εἰς ἓνα καινόν ἄνθρωπον

ποιῶν εἰρήνην,

γιά νά κτίση πάνω στόν ἑαυτό Του
καί τούς δύο, δημιουργῶντας ἓναν
καινούργιο ἄνθρωπο (τήν Ἐκκλησία),
καί φέρνοντας εἰρήνην,

16 καί ἀποκαταλλάξῃ τούς ἀμφοτέρους
ἐν ἐνί σώματι τῷ Θεῷ διά τοῦ σταυροῦ,
ἀποκτείνας τήν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.

γιά νά συμφιλιώσῃ καί τούς δύο στό
ἓνα σῶμα μέ τό Θεό διά τοῦ
σταυρικοῦ Του θανάτου,
θανατώνοντας μέσα σ' αὐτό τό
θάνατο τήν ἔχθρα.

17 Καί ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν
τοῖς μακρὰν καί τοῖς ἐγγύς,

Ἦλθε λοιπόν καί ἔφερε τό Εὐαγγέλιο

- τῆς εἰρήνης σέ ὄλους μας καί στούς
μακριά εὐρισκόμενους εἰδωλολάτρες
καί στούς κοντινούς Ἰουδαίους,
- 18 ὅτι δι' Αὐτοῦ ἔχομεν τήν προσαγωγήν
οἱ ἀμφοτέρωθεν ἐν ἐνί Πνεύματι
πρός τόν Πατέρα.
- διότι Αὐτός εἶναι πού μᾶς
"προσήγαγε" καί μᾶς καί κείνους στόν
Πατέρα μέ τό ἕνα ἅγιο Πνεῦμα.
- 19 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστέ ξένοι καί πάροικοι,
ἀλλά συμπολιταί τῶν ἁγίων
καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ,
- Ἄρα λοιπόν δέν εἶστε πιά ξένοι καί
πάροικοι (χωρίς δικαιώματα), ἀλλά
εἶστε συμπολίτες τῶν Ἁγίων καί
σπιτικοί τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἀνήκετε στό
Λαό Του
- 20 ἐποικοδομηθέντες ἐπί τῷ θεμελίῳ
τῶν ἀποστόλων καί προφητῶν,
γιατί χτιστήκατε πάνω στό θεμέλιο
τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Προφητῶν,
ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- οἱ ὅποιοι, καί αὐτοί, ἐδράζονται πάνω
στόν ἀκρογωνιαῖο λίθο, Ἰησοῦ Χριστό.
- 21 ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομή
συναρμολογουμένη αὖξει
εἰς ναόν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·
Πάνω σ' Αὐτόν συναρμολογεῖται καί
αὐξάνει ὀλόκληρη ἡ οἰκοδομή καί

γίνεται ἅγιος Ναός τοῦ Κυρίου.
 22 ἐν ᾧ καί ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε
 εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.
 Καί πάνω σ' Αὐτόν χτιζέστε καί σεῖς,
 γιά νά γίνετε κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ
 διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος βαρύς. Ψαλμός 91.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
 καί ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, Ὑψιστε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρωί τό ἔλεός Σου
 καί τήν ἀλήθειάν Σου κατά νύκτα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί Σου,
 καί ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν Σου
 ἀγαλλιάσομαι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τά ἔργα Σου, Κύριε·
 σφόδρα ἐβαδύνθησαν οἱ διαλογισμοί Σου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Σύ δέ ὕψιστος εἰς τόν αἰῶνα, Κύριε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ὅτι ἰδοῦ οἱ ἐχθροί Σου, Κύριε,
 ὅτι ἰδοῦ οἱ ἐχθροί Σου, ἀπολοῦνται
 καί διασκορπισθήσονται πάντες
 οἱ ἐργαζόμενοι τήν ἀνομίαν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

**ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΤΗΣ Ζ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ**

**Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν
(8,41-56)**

**Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΙΑΕΙΡΟΥ
ΚΑΙ
Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΙΜΟΡΡΟΥΣΗΣ**

Η ΣΧΕΣΗ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΙΑ ΜΑΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΡΙΖΑ, ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΜΑΣ.

ΜΑΣ ΓΕΝΝΑ ΜΕ ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ.

ΕΙΝΑΙ

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΧΑΡΙΖΕΙ ΤΗ ΖΩΗ,

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ

ΚΑΙ ΜΑΣ ΑΝΑΣΤΑΙΝΕΙ

Η ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ,

ΤΟΝ ΥΙΟ ΚΑΙ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ,

ΤΗΝ ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ,

ΠΟΥ ΗΛΘΕ ΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΣΗ

ΚΑΙ ΣΩΣΗ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

(Ματθ. 9,18-26 καὶ Μάρκ. 5,21-43.)

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω,

Ἐκεῖνο τόν καιρό

⁴¹ ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ,

ὃ ὄνομα Ἰάειρος,

κάποιος ἄνθρωπος πλησίασε τὸν
Ἰησοῦ, πού τὸν ἔλεξαν Ἰάειρο.

καὶ αὐτός ἄρχων τῆς Συναγωγῆς
ὑπῆρχε·

Αὐτός ὁ ἄνθρωπος ἦταν ἄρχοντας τῆς
Συναγωγῆς.

καὶ πεσὼν παρά τούς πόδας τοῦ Ἰησοῦ,
παρεκάλει Αὐτόν

εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Αὐτοῦ·

Ἐπεσε λοιπὸν στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ
καὶ τὸν παρακαλοῦσε νά πάη στό
σπίτι του,

42 ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ,
ὡς ἑτῶν δώδεκα καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν.
γιατί εἶχε μιά μοναχοκόρη δώδεκα
χρόνων, πού ἦταν ἐτοιμοθάνατη.

Ἐν δέ τῷ ὑπάγειν αὐτόν

οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.

Τὴν ὥρα πού ὁ Ἰησοῦς βάδιζε πρὸς τό
σπίτι, τὰ πλήθη τὸν περικύκλωναν
ἀσφυκτικά.

43 Καὶ γυνή οὔσα ἐν ῥύσει αἵματος
ἀπὸ ἑτῶν δώδεκα,

Κάποια γυναίκα, πού ὑπέφερε ἀπὸ
αἱμορραγία δώδεκα χρόνια

ἤτις ἰατροῖς προσαναλώσασα

ὅλον τὸν βίον,

οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενός θεραπευθῆναι,

καί εἶχε ξοδέψει ὅλη της τήν περιου-
σία στούς γιατρούς, χωρίς κανέναν νά
μπορέσει νά τήν κάνει καλά,

- 44 προσελθοῦσα ὀπισθεν,
ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου
Αὐτοῦ καί παραχρῆμα
ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.

πλησίασε ἀπό πίσω τόν Ἰησοῦ,
καί ἄγγιξε τήν ἄκρη τοῦ ρούχου Του,
κι ἀμέσως ἡ αἱμορραγία της σταμά-
τησε.

Καί εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·

- 45 - **Τίς ὁ ἀψάμενός Μου;**

Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε:

- Ποιός μέ ἄγγιξε;

Ἀρνούμενων δέ πάντων

εἶπεν ὁ Πέτρος καί οἱ σύν αὐτῷ·

Ἐνώ ὅλοι ἀρνιοῦνταν,

ὁ Πέτρος καί ὅσοι ἦταν μαζί του

εἶπαν:

- **Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί Σε
καί ἀποθλίβουσι**

καί λέγεις, τίς ὁ ἀψάμενός Μου;

- Διδάσκαλε οἱ ὄχλοι ἔχουν

στριμωχτεῖ κοντά Σου καί σέ πιέζουν

καί ρωτᾶς ποιός μέ ἄγγιξε;

- 46 **Ὁ δέ Ἰησοῦς εἶπεν·**

- **Ἠψάτό Μου τις·**

**Ἐγώ γάρ ἔγνων δύναμιν
ἐξελθοῦσαν ἀπ' Ἐμοῦ.**

Ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς εἶπε: - Κάποιος μέ
ἄγγιξε, γιατί ἐγώ κατάλαβα πώς δύνα-
μη βγήκε ἀπό Μένα.

47 Ἰδοῦσα δέ ἡ γυνή ὅτι οὐκ ἔλαθε,
Μόλις ἡ γυναίκα εἶδε ὅτι δέν ἔμεινε
ἀπαρατήρητη,
τρέμουσα ἦλθε καί προσπεσοῦσα Αὐτῷ
δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο Αὐτοῦ
ἀπήγγειλεν Αὐτῷ
ἐνώπιον παντός τοῦ λαοῦ
καί ὡς ἰάθη παραχρῆμα.

τρέμοντας ἦρθε κι ἔπεσε στά πόδια
Του καί Τοῦ εἶπε γιά ποιὰ αἰτία Τόν
ἄγγιξε, μπροστά σ' ὅλο τόν κόσμο κι
ὅτι γιατρεύτηκε ἀμέσως.

Ὁ δέ εἶπεν αὐτῇ·

- Θάρσει, θυγάτερ,
ἡ πίστις σου σέσωκέ σε·
πορεύου εἰς εἰρήνην.

Ἐκεῖνος τῆς εἶπε: -Ἐχε θάρρος, κόρη
μου, ἡ πίστη σου σέ ἔσωσε· πήγαινε
στό καλό.

49 Ἐπι Αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἔρχεταιί τις παρά τοῦ ἀρχισυναγώγου,
λέγων αὐτῷ·
ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου·
μή σκύλλε τόν Διδάσκαλον.

Ἐνῶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμα μιλοῦσε, ἦρθε
κάποιος ἀπό τό σπίτι τοῦ ἀρχοντα τῆς

συναγωγῆς καί τοῦ λέει: - Ἡ κόρη σου
πέθανε· μὴν ἐνοχλεῖς πιά τό δάσκαλο.

50 Ὁ δέ Ἰησοῦς ἀκούσας

ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων·

- Μή φοβοῦ·

μόνον πίστευε καί σωθήσεται.

Ὅταν τό ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶπε:

- Μή φοβᾶσαι, μόνο πίστευε, καί θά
σωθῆ.

51 Εἰσελθὼν δέ εἰς τήν οἰκίαν

οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα,

εἰ μή Πέτρον καί Ἰάκωβον

καί Ἰωάννην

καί τόν πατέρα τῆς παιδός

καί τήν μητέρα.

Φτάνοντας στό σπίτι, δέν ἄφησε κανέ-

να νά μπῆ μέσα μαζί Του, παρά μόνο

τόν Πέτρο, τόν Ἰάκωβο καί τόν

Ἰωάννη, καθώς καί τόν πατέρα καί τή

μητέρα τοῦ κοριτσιοῦ.

52 Ἐκλαιον δέ πάντες

καί ἐκόπτοντο αὐτήν.

Ὅλοι ἔκλαιγαν καί τή

θρηνολογοῦσαν.

Ὁ δέ εἶπε·

- Μή κλαίετε·

οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλά καθεύδει.

Ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς τούς εἶπε:

- Μήν κλαίτε· δέν πέθανε ἀλλά

κοιμᾶται.

- 53 **Καί κατεγέλων Αὐτοῦ,**
εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.
 Ἐκεῖνοι τόν περιγελοῦσαν, βέβαιοι
 πώς εἶχε πεθάνει.
- 54 **Αὐτός δέ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας**
καί κρατήσας τῆς χειρός αὐτῆς
ἐφώνησε, λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρου.
 Ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ τοὺς ἔβγαλε ὅλους
 ἔξω, τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τῆς
 εἶπε δυνατά: - Παιδούλα, σήκω!
- 55 **Καί ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς**
καί ἀνέστη παραχρῆμα
καί διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.
 Καὶ ξαναγύρισε τὸ πνεῦμα τῆς καὶ
 σηκώθηκε ἀμέσως. Τότε ὁ Ἰησοῦς
 διέταξε νὰ τῆς δώσουν νὰ φάη.
- 56 **Καί ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς.**
 Οἱ γονεῖς τῆς ἔμειναν κατάπληκτοι.
 Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς,
 μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.
 Ἐκεῖνος ὁμως τοὺς παρήγγειλε
 νὰ μὴν ποῦν σέ κανέναν αὐτό πού
 ἔγινε.

ΣΧΟΛΙΑ
ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΡΩΤΗ ΚΑΤΗΧΗΣΗ ΑΡΧΑΡΙΩΝ
ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ
ΜΑΡΤΥΡΟΥΝ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ
 Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Μονογε-

νής Υἱός και Λόγος τοῦ Θεοῦ και Θεός, ἡ πηγὴ τῆς δυνάμεως, τῶν ἰάσεων και τῆς ζωῆς, ὁ νικητῆς τοῦ Θανάτου!

Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἀγαπημένος, ὁ πρωτότοκος ἀδελφός πού ἔτρεξε νά ἀναζητήσῃ και νά βοηθήσῃ τό χαμένο ἀδελφό. Ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν οὐσιαστική ἔνωσή του μέ τό Χριστό ἀντλεῖ δύναμη, ζωή, θεραπεία.

Τό μυστικό τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν εἶναι ὁ Χριστός! Αὐτός εἶναι ἡ θεραπεία, ἡ ζωὴ και ἡ ἀνάστασις τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν οὐσιαστική ἔνωσή του μέ τό Χριστό ἀντλεῖ δύναμη, ζωή, θεραπεία

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου συντελεῖται μέ τήν προσέγγισή του στό Χριστό, μέ τήν προσωπική γνωριμία και σύνδεση τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος και τῆς ἀγάπης.

* * *

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Μονογενής Υἱός και Λόγος τοῦ Θεοῦ και Θεός! Εἶναι ὁ Παντοδύναμος Λόγος τοῦ Θεοῦ! Αὐτός πού δημιούργησε τόν κόσμον και δίδει σέ ὅλους τή ζωή. Εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ νικητῆς τοῦ Θανάτου!

Ὁ Ἰησοῦς ὡς Νέος Ἀδάμ εἶναι ὁ Πατέρας καί συγχρόνως ὁ πρωτότοκος, ὁ ἀγαπημένος ἀδελφός, πού κατέβηκε στόν κόσμο νά ἀναζητήσῃ καί νά βοηθήσῃ τό χαμένο Του παιδί καί τόν ἀδελφό Του.

Στή σημερινή περικοπή τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λουκᾶ ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐπιτελεῖ δύο θαύματα:

Ἐνας Ἀρχισυναγωγός, σήμερα θά ἦταν, ἅς ποῦμε ἕνα Ἱερεὺς Προϊστάμενος μιᾶς Ἐνορίας, Τόν παρακαλεῖ νά ἔρθῃ νά θεραπεύσῃ τήν δωδεκάχρονη κορούλα του, πού εἶναι βαρεῖά ἄρρωστη καί κινδυνεύει νά πεθάνῃ. Ὁ Κύριος τόν ἀκολουθεῖ καί παίρνει τό δρόμο γιά τό σπίτι του, ὅπου βρίσκεται τό κορίτσι πού χαροπαλεύει.

Στό δρόμο, πηγαίνοντας στό σπίτι τοῦ ἀρχισυναγωγού, Τόν πλησιάζει ἀθόρυβα μιά γυναίκα ἄρρωστη, μέ μιά μυστική ἀρρώστεια. Δώδεκα χρόνια ἔτρεχε τό αἷμα της ἀσταμάτητα. Εἶχε ξοδέψῃ ὅλη τήν περιουσία της στούς γιατρούς, ἀλλά χωρίς κανένα ἀποτέλεσμα.

Ἀπελπισμένη ἀπό τούς ἀνθρώπους, ἔμαθε γιά τό Χριστό καί κατάλαβε ποιός εἶναι, καί καί πόσο μεγάλη εἶναι ἡ

δύναμή Του. Πίστεψε πώς φτάνει μόνο
νά ακουμπήση τήν ἄκρη τοῦ ἐνδύματός
Του, γιά νά γίνη θεραπευτῆ! Αὐτό
ἔκαμε! Τόν πλησίασε κρυφά, ἔπιασε τήν
ἄκρη τοῦ ἐνδύματός Του καί θεραπεύ-
τηκε ἀμέσως!

Ὁ Κύριος τό κατάλαβε καί ρωτᾷ!

Ποιός μ' ἄγγιξε;

Ὁ Πέτρος ἀπάντησε. Διδάσκαλε,
βλέπεις πόσος κόσμος εἶναι γύρω σου
καί σέ ἀκουμπᾷ καί ρωτᾷς Ποιός Σέ
ἄξιξε; Ὅλοι Σέ ἀκουμποῦνε!

Ὁ Ἰησοῦς ὁμως ἐπιμένει: Κάποιος
μέ ἄγγιξε! Ἐγώ κατάλαβα ὅτι ἔφυγε φύ-
ναμη ἀπό μένα!

Τότε κατάλαβε ἡ γυναίκα πού θε-
ραπεύτηκε, ὅτι αὐτό πού ἔκαμε ἔγινε
ἀντιληπτό. Ἦλθε λοιπόν κι ἔπεσε μπρο-
στά στό Χριστό καί τοῦ εἶπε ὅλη τήν
ἀλήθεια καί ὅτι γιατρεύτηκε ἀμέσως!

Ὁ Κύριος τῆς εἶπε μέ στοργή!

«-Ἐχε θάρρος, κόρη μου.

Ἡ πίστη σου σέ ἔσωσε.

Πήγαινε στό καλό.»

Ἐνῶ ἀκόμη μιλοῦσαν, ἔρχεται κά-
ποιος ἀπότό σπίτι τοῦ Ἀρχισυναγώγου
καί τοῦ λέει:

«Τέλειωσε! Τό κορίτσι πέθανε!

Μήν κουράζεις τό Δάσκαλο!»

Ὁ Κύριος τότε λέει στόν πατέρα:

«- Μή φοβᾶσαι!

Μόνο πίστευε, καί θά σωθῆ.»

Φτάνουν λοιπόν στό σπίτι, καί ὁ Κύριος δέν ἄφησε νά μπῆ μέσα κανεῖς μόνο οἱ τρεῖς Μαθητές Του, ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης καί ὁ πατέρα τοῦ κοριτσιοῦ καί ἡ μητέρα.

Ὅλοι βέβαια ἐκλαιαν καί ὁ Κύριος τούς λέει

« - Μήν κλαῖτε! Δέν πέθανε! Κοιμᾶται!».

Ἐκεῖνοι ὅμως Τόν περιγελοῦσαν γιατί ἤξεραν πώς εἶχε πεθάνει.

Ἀφού τούς ἔβγαλε ὅλους ἔξω, ἔπιασε τό χέρι τοῦ κοριτσιοῦ καί λέει:

«Παιδούλα, σήκω!»

Ἀμέσως σηκώθηκε τό κορίτσι καί ὁ Κύριος τούς εἶπε νά τῆς δώσουν νά φά-γη.

Οἱ γονεῖς ἔμειναν κατάπληκτοι. Ὁ κύριος παράγγειλε νά μήν ποῦν σέ κανένα αὐτό πού ἔγινε.

Ἀξιοσημεῖωτο εἶναι τό γεγονός ὅτι ἡ κορούλα πού ἀνασταίνει ὁ Χριστός εἶναι ἐτῶν δώδεκα καί ἡ γυναίκα πού θεραπεύει, αἰμορροαγεῖ δώδεκα χρόνια.

Τά παράλληλα τῆς περικοπῆς εἶναι: Ματθ. 9,18-26 καί Μάρκ. 5,21-43.

**ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΕΟΡΤΩΝ ΤΗΣ
ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Δευτέρα 8 Νοεμβρίου
Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχαγγέλων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν
ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι,
ἵνα, ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς
σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης,
φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας
ἐκτενωῶς καὶ βοῶντας·
ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς,
ὡς ταξίαρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Τρίτη 9 Νοεμβρίου
Νεκταρίου Πενταπόλεως
τοῦ ἐν Αἰγίνῃ (+1920)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Σηλυβρίας τὸν γόνον
καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον,
τὸν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα,
ἀρετῆς φίλον γνήσιον,
Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί,
ὡς ἔνθεν θεράποντα Χριστοῦ·
ἀναβλύζει γὰρ ἰάσεις παντοδαπὰς,
τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι·
δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι,

δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ,
πᾶσιν ἰάματα.

Πέμπτη 11 Νοεμβρίου
Τῶν μαρτύρων Μηνα̅ (+304),
Βίκτωρος (6' αἰών)
καί Βικεντίου διακόνου (+304).
Θεοδώρου ὁσίου, τοῦ Στουδίτου

Ἀπολυτίκια

Τοῦ Ἁγίου Μηνα̅

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Στρατείαν κατέλιπες
τὴν κοσμικὴν ἀθλητὰ
οὐράνιον εἴληφας
τὴν κληρουχίαν σοφέ
καὶ στέφος ἀμάραντον
δόξαν ἀποδιώξας
βασιλέως γηϊνοῦ
ἄθλους δὲ διανύσας
μαρτυρίου γενναίου.
Διό, μεγαλομάρτυς Μηνα̅,
πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῶν Μαρτύρων

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε,
ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν
στεφάνους ἐχομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας
ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·

σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν Σου
 τοὺς τυράννους καθεῖλον
 ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων
 τὰ ἀνίσχυρα θράση.
 Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις
 Χριστέ ὁ Θεός
 σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'

Ορθοδοξίας ὁδηγέ
 εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος
 τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ
 τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον
 ἐγκαλλώπισμα,
 Θεόδωρε σοφέ,
 ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας
 λύρα τοῦ Πνεύματος·
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παρασκευὴ 12 Νοεμβρίου

Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος,

Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (+616-620)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος πλ. δ'

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω
 τὸν μισθόν σου Πάτερ, Ὁσιε,
 ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως
 ἐγκαρτερήσας,
 τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας,

καὶ τούτοις ἐπαρκέσας·
 Ἄλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σάββατο 13 Νοεμβρίου
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
 Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
 (+407)

Ἡ **Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'**
 τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς
 ἐκλάμψασα χάρις
 τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν
 ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ
 θησαυροὺς ἐναπέθετο
 τὸ ὕψος ἡμῖν
 τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν.
 Ἄλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων
 Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε
 πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.